

ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ

Για άλλη μια φορά το φετινό καλοκαίρι η Πατρίδα μας παραδόθηκε στην καταστρεπτική μανία και δράση των δασικών πυρκαγιών. Πετώχαμε μάλιστα, το πρώτο μισό του Αυγούστου, ένα θλιβερό και προσηλιακό για τη χώρα μας ρεκόρ, σε αριθμό πυρκαγιών και καμένη έκταση.

Το φαινόμενο δεν είναι πρωτόγνωρο. Εδώ και δύο 10ετίες περίπου κάθε καλοκαίρι ζούμε κάτω από τον εφιάλτη των δασικών πυρκαγιών. Τα γεγονότα αναμένονται και επαναλαμβάνονται πανομοιότυπα κάθε χρόνο με μια μικρότερη ή μεγαλύτερη διακύμανση μόνο ως προς τον αριθμό των περιστατικών και το μέγεθος της έκτασης που οι πυρκαγιές καταστρέφουν.

Μ' αυτό το δεδομένο είναι ασυγχρόρητη η επισκολαιότητα και προχειρότητα με την οποία η Κυβέρνηση και οι ειδικότερα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας αντιμετωπίζουν το σοβαρό ζήτημα των δασικών πυρκαγιών.

Ποιάς αλήθεια δε θυμάται το από 25-5-1992 Δελτίο Τύπου του γραφείου του Υπουργού Γεωργίας με το οποίο σαν «πρωτοφανή» μέτρα κατά των πυρκαγιών ανακοινώθηκαν: η διασπορά των βάσεων των αεροσκαφών PZL, η στάθμευση δύο αεροσκαφών Canadair στη Θεσσαλονίκη, η παραλαβή και διάθεση στα Διασώχεια 80 πυροσβεστικών οχημάτων, πρόσληψη 500 υπαλλήλων όλων των κλάδων (το καλοκαίρι πέρασε και η πρόσληψη ακόμη δεν έχει πραγματοποιηθεί) και τέλος η απαγόρευση των αδειών των δασικών υπαλλήλων κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

Και ποιός δε θυμάται τις διαβεβαιώσεις του Γενικού Γραμματέα δασών, που πραγματικά βεβεβήχαμε να διαβάζουμε και ν' ακούμε στις εφημερίδες, στους ραδιοφωνικούς σταθμούς και στα τηλεοπτικά κανάλια, για τη δήθεν καλύτερη μέχρι τώρα προετοιμασία των Υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, της μίας των αεροσκαφών και του επισκευαστικού τμήματός τους, για την αντιμετώπιση των δασικών πυρκαγιών;

Βέβαια εμείς που ζούμε, χρόνια τώρα, τα γεγονότα και τα προβλήματα από κοντά γνωρίζουμε εκ των προ-

τέρων και το επισημόναμε σε κάθε ευκαιρία είτε με Δελτία Τύπου, είτε με συνεντεύξεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, είτε και σε συναντήσεις με τον Γεν. Γραμματέα δασών, ότι ουσιαστικά δεν παίρνεται κανένα νέο μέτρο και εν πάση περιπτώσει αυτά που ανακοινώνονται είναι ανεπαρκέστατα για να αντιμετωπισούν αποτελεσματικά το πρόβλημα.

Και δυστυχώς δεν διαφυσθήκαμε. Οι φόβοι μας, όσο κι αν αυτό είναι επώδυνο, επιβεβαιώθηκαν με το παραπάνω.

Αποδείχθηκε περτίρανο ότι ο αριθμός των πυροσβεστικών αυτοκινήτων είναι πολύ μικρός σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες, ενώ ο λοιπός μηχανικός εξοπλισμός για επίγεια επέμβαση είναι σχεδόν ανύπαρκτος.

Σε όλες τις φωτιές διαπιστώθηκε ότι τα δάση μας στερούνται έργων υποδομής πυροπροστασίας και εξοπλήτσης των επίγειων δυνάμεων καταστολής.

Τα οργανικά κενά των Υπηρεσιών δηλαδή έλλειψη δασολόγων και άλλων δασικών υπαλλήλων δημιουργήσαν σοβαρά προβλήματα στην αντιμετώπιση της κατάστασης, ενώ αποδείχθηκε και πάλι η ανεπάρκεια και η αδυναμία των επαχθών οδηγιών και δασοπροσβεστών ν' ανταποκριθούν στις απαιτήσεις καταστολής των πυρκαγιών.

Η πολυδιαφημισμένη από τον Γενικό Γραμματέα δασών αύξηση της ετοιμότητας της επιχειρησιακής ικανότητας των πυροσβεστικών αεροσκαφών ήταν μόνο φραστική. Η πραγματικότητα ήταν εντελώς διαφορετική. Τις κρίσιμες ημέρες του Αυγούστου από τα συνολικά 13 Canadair τη μία μέτρα ήταν σε επιχειρησιακή ετοιμότητα μόνο 4, την επόμενη 3 και την τρίτη 2 αεροσκάφη.

Και σ' όλα αυτά ήρθαν να προστεθούν και οι αρνητικές παρεμβάσεις Νομαρχών, Ξερηθητικών Αξιωματούχων και κοιμητικών παραγόντων, όπου ο καθένας απαιτούσε για την περιοχή αρμοδιότητάς του ή τον τόπο καταγωγής του, αν ήταν δυνατό, τη χορήγηση όλων των διαθέσιμων μέσων, ενώ από την άλλη μεριά η συνεχής παρουσία των Νομαρχών στους τό-

πους της φωτιάς και οι παρεμβάσεις του στην καταστολή των πυρκαγιών αποδείχθηκε από περιττή ως αρνητική και επίζηλια.

Αυτή είναι η αιτία, η πρακτική όψη του προβλήματος των δασικών πυρκαγιών. Η άλλη έχει σχέση με τον αριθμό, το χρόνο, τον τόπο και τη συχνότητα στον ίδιο τόπο εκδήλωσης των πυρκαγιών. Η ανάλυση των στοιχείων δεν αφήνει σχεδόν καμία αμφιβολία για το ότι πολλές απ' αυτές είναι έργο εμπρηστών και επιδοξών καταπατητών.

Και εδώ μπαίνουν τα ερωτήματα: Ποιά είναι η ευθύνη και πόσο ενθαρρύνουν τους εμπρηστές και επιδοξούς καταπατητές οι εξαγγελίες υφυπουργού της Κυβέρνησης για νομιμοποίηση όλων των αυθαιρέτων; Ποιά είναι η ευθύνη του Υπουργού Γεωργίας και του Γενικού Γραμματέα δασών οι οποίοι ταυτόχρονα και μέσα στο καλοκαίρι εξαγγέλλουν την κατάρτιση νομοσχεδίου, του οποίου τις καταστροφικές για τα δάση γενικές κατευθύνσεις ανέλυσε σε όλους σχεδόν τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και με συνεντεύξεις σε εφημερίδες ο Γενικός Γραμματέας δασών; Και ποιά είναι η ευθύνη τους, όταν το γενικό πνεύμα του καμμένου του Νομοσχεδίου, που άτυπα κυκλοφόρησε και περιήλθε στα χέρια δημοσιογράφων, υπηρεσιακών παραγόντων και συνδικαλιστικών φορέων, είναι η νομιμοποίηση όλων των μέχρι τώρα παρανόμων ενεργειών σε βάρος των δασών;

Οι απαντήσεις είναι αυτονόητες και βέβαια η αναδίπλωση του Γενικού Γραμματέα δασών ύστερα από την άβρα κατακραυγή και τις έντονες δικές μας καταγγελίες, που δηλώνει ότι δεν υπάρχει νομοσχέδιο, θεωρούμε ότι είναι μόνο μια παραπλανητική τακτική, που στοχεύει αφ' ενός στη διασκέδαση των εντυπωσιωσών και αφ' ετέρου στον αφηνισμό μας.

Ας καταλάβουν λοιπόν όλοι, Υπουργοί, Υφυπουργοί και Γενικοί Γραμματείς ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις είναι κοινωνικό αγαθό που ανήκει σ' ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό και δε δικαιούται κανένας με νομοκρατικές ρυθμίσεις να δικαιώνει τους οποιουδήποτε παραβάτες και να ανοίγει το δρόμο για την τέλεση παραπέρα παρανομιών σε βάρος τους.